

Vabariigi Valitsuse määruse
„Riidaja looduskaitseala kaitse alla võtmine ja kaitse-eeskiri”
SELETUSKIRI

1. Sissejuhatus

Looduskaitseaduse § 10 lõike 1 alusel on Vabariigi Valitsusel õigus võtta ala kaitse alla ning kehtestada ala kaitsekord. Käesoleva määrusega moodustatakse Riidaja looduskaitseala ja kehtestatakse selle ala kaitse-eeskiri.

Riidaja looduskaitseala (edaspidi *kaitseala*) asub Valga maakonnas Põdrala vallas Riidaja külas Valgamaa metskonna kv PA132 er 13, 14, 15.

Kaitseala moodustatakse, et tagada kohane kaitse üle-euroopaliselt ohustatud metsaelupaigatüüpidele.

Vabariigi Valitsuse määruse koostas Keskkonnaameti kaitse planeerimise spetsialist Reet Reiman (tel 786 8371, reet.reiman@keskkonnaamet.ee), eksperdihinnangu andis botaanik Silvia Pihu. Eelnõu nõuetekohast vormistust ja piirangute põhjendatust kontrollis Keskkonnaameti kaitse planeerimise peaspetsialist Taavi Tattar (tel 786 8371, taavi.tattar@keskkonnaamet.ee). Eelnõu õigusekspertiisi tegi Keskkonnaameti õigusosakonna jurist Madina Talu (tel 627 2181, madina.talu@keskkonnaamet.ee) ja keeleliselt toimetas Siiri Soidro (tel 5341 9456, siiri.soidro@tlu.ee).

2. Eelnõu sisu, piirangute ja kaitse alla võtmise põhjendus

2.1. Kaitse alla võtmise eesmärkide vastavus kaitse alla võtmise eeldustele

Kaitseala eesmärk on kaitsta elupaigatüüpe, mida nõukogu direktiiv 92/43/EMÜ loodusliku loomastiku ja taimestiku kohta nimetab esimeses lisas. Need elupaigatüübid on vanad laialehised salumetsad (9020* – sulgudes on siin ja edaspidi kaitstava elupaigatüübi koodinumber vastavalt loodusdirektiivi lisale I, tärniga (*) on tähistatud esmatähtis elupaigatüüp) ja rohunditerikkad kuusikud (9050).

Vastavalt LKS §-le 7 on kaitseala kaitse alla võtmise eeldused ohustatus, haruldus, tüüpilisus, teaduslik, ajaloolis-kultuuriline või esteetiline väärtus või rahvusvahelistest lepingutest tulenev kohustus.

Riidaja looduskaitsealal esinevad metsakooslused on loodusdirektiivis nimetatud I lisas, olles seega nii riiklikult kui ka rahvusvaheliselt ohustatud ja haruldased kooslused, mille kaitse tagamise osas on Euroopa Liidul ja selle liikmesriikidel eriline vastutus. Nende kaitsmine EL loodusdirektiivi järgi on vajalik, kuna selliseid metsi ei ole intensiivse metsamajandamise tõttu Euroopa boreaalses piirkonnas väga palju säilinud ning seetõttu on väljasuremisohus ka kõik liigid, kes vajavad sellist tüüpi metsi oma elupaigana.

2.2. Loodusobjekti kaitse alla võtmise otstarbekus

Eelmises peatükis nimetatud väärtuste kaitse alla võtmine kõnealusel alal on otstarbekas, kuna tegemist on väga esindusliku metsaelupaigatüüpide esinemisalaga ning ühtlasi vähendatakse sellega seoses salumetsade range kaitse vajakuid, mis on riigikogu kinnitatud metsanduse

arengukava üheks eesmärgiks. Kaitse alla võetakse esinduslikum osa suuremast metsamassiivist. Kaitseala territooriumist umbes 2/3 on inventeeritud esinduslikud (A esinduslikkusega) Natura metsaelupaigatüübid. Lisaks vähenevad Riidaja looduskaitseala moodustamisega salumetsade range kaitse alla võtmise metsavajakud umbes 9 ha.

Liitumisel Euroopa Liiduga võttis Eesti kohustuse täita EL direktiive. Need kohustavad EL liikmesriike moodustama alasid, mis peaksid looma sidusa ökoloogilise võrgustiku, mida nimetatakse ühiselt Natura 2000 võrgustikuks. Kõnealuse ala kaitse alla võtmine parandab ka Eesti loodusalade senise võrgustiku sidusust, sest tegemist on metsaalaga, mis jääb Rubina ja Soontaga looduskaitsealade vahele ning seega aitab selle ala kaitse alla võtmine kaasa salumetsade liikide levimisele nimetatud kaitsealade vahel.

Riidaja looduskaitsealal on registreeritud III kaitsekategooria liikide sulgjas õhik (*Neckera pennata*), laialehine neiuvaip (*Epipactis helleborine*) ja vööthuul-sõrmkäpp (*Dactylorhiza fuchsii*) esinemine, kuid mis pole seatud kõnealuse ala kaitse-eesmärgiks, kuna koosluste kaitse tagab piisava kaitse ka neile liikidele.

2.3. Kaitstava loodusobjekti tüübi valik

Kaitseala tüübiks on valitud looduskaitseala, kuna kaitseala peamine kaitse eesmärk on looduskoosluste kaitse loodusliku arengu kaudu.

Hoiualad moodustatakse loodusliku loomastiku, taimestiku ja seenestiku soodsa seisundi tagamiseks, kuid väljaspool kaitstava liigi elupaikasid ja kasvukohtasid on metsade majandamine lubatud. Metsakoosluste kaitse eeldab majandustegevuse välistamist ja servaeefekti vähendamiseks tuleb moodustada kompaktsed ja terviklikud alad. Hoiuala režiimis ei ole võimalik tagada metsamassiivi kompaktsust ja terviklikkust ning seetõttu pole hoiuala sobiv tüüp antud ala kaitseks. Püsielupaigad moodustakse peamiselt kaitsealuste liikide ja nende elupaikade kaitseks.

2.4. Kaitstava loodusobjekti välis- ja vööndite piirid

Kaitseala piiritlemisel on lähtutud põhimõttest, et kaitsealasse on hõlmatud kaitset vajavad loodusväärtused ning ala piirid peavad olema looduses selgelt tuvastatavad ja üheselt mõistetavad. Seetõttu on piiritlemisel eelistatult kasutatud selgepiirilisi ja ajas vähe muutuvaid objekte (metsasihid). Kaitseala piir on kantud kaardile kasutades alusena Eesti põhikaarti (möötkava 1:10 000) ja maakatastri andmeid seisuga oktoober 2012.

Kaitsealal on tervenisti riigimetsamaa (12,9 ha).

Kaitseala välispiiri, mis on ühtlasi ka sihtkaitsevööndi piir, määramisel lähtuti sellest, et kaitstavad väärtused oleksid tervenisti hõlmatud ning neil oleks ümber piisav puhverala, et vähendada servaeefekti. Lähimaks looduses tuvastatavateks objektideks, mis ümbritsevad väärtuslikke metsaelupaigatüüpe, on metsasihid ja pinnasteed, mistõttu on neid ka kasutatud kaitseala piiridena. Piir kulgeb valdavalt mööda metsasihte kaitseala poolses servas ning hõlmab kvartali PA132 eraldisi 13, 14 ja 15. Kaitseala edelanurgas kulgeb piir Riidaja kabelit ümbritseva pinnaste kaitseala poolsest servast.

Kaitseala kuulub tervenisti Riidaja sihtkaitsevööndisse, mis on vajalik metsakoosluste loodusliku arengu tagamiseks ning seeläbi elustiku mitmekesisuse ja kaitsealuste liikide

elupaikade säilitamiseks. Piiranguvööndi režiimis ei ole võimalik tagada metsade looduslikku arengut, kuna piiranguvööndis on majandustegevus mõningate erisustega lubatud.

2.5. Kaitsekord

2.5.1. Kaitsekorra kavandamine

Kaitsekorra väljatöötamisel on arvestatud kaitsealal esinevaid loodusväärtusi (inventeerinud Taavi Tattar, Toomas Hirse) ning kaitseala tzoneeringu ja kaitse-eeskirja kohta koostatud eksperdiarvamust (ekspert Silvia Pihu). Kaitse-eeskirjaga kehtestatakse piirangud on sätestatud ulatuses, mis tagab kaitsealal esinevate liikide ja looduslike elupaikade soodsa seisundi ning oleksid proportsionaalsed saavutatavale efektile.

Vastavalt kaitsekorra eripärale ja majandustegevuse piiramise astmele on kaitseala tervikuna määratud sihtkaitsevööndisse (looduslik).

Kaitse-eeskirjaga ei reguleerita poollooduslike koosluste ilme tagamiseks vajalikku tegevust ega pilliroo ja adru varumist, kuna kaitsealale ei jää poollooduslike kooslusi ega selliseid kohti, kust oleks võimalik varuda adru ja pilliroogu. Samuti ei reguleerita kalapüüki ja ujuvvahendiga liikumist, kuna kaitsealale ei jää ühtegi veekogu. Lisaks ei reguleerita koosluste kujundamist vastavalt kaitse-eesmärgile, kuna tegevus ei ole vajalik. Alal on elupaigatüübid välja kujunenud ja nende juures ei ole inimese sekkumine enam vajalik. Kaitseala idaserva jäävad puistud, mis hetkel ei kvalifitseeru metsaelupaigaks, kujuneksid looduslike protsesside abil ise loodumetsadeks, mistõttu ka nende looduslikku arengusse sekkumine pole vajalik.

2.5.2. Sihtkaitsevööndi kaitsekord

Sihtkaitsevööndi kaitse režiim on vajalik kaitseala eesmärkide saavutamiseks ja loodusväärtuste säilimiseks. Sihtkaitsevööndi režiim võimaldab tagada metsakoosluse loodusliku arengu. Alal on tegemist ligi saja-aastaste metsadega, kus puuduvad märgatavad inimtegevuse jäljed (kraavid, intensiivne raietegevus).

2.5.2.1. Lubatud tegevused

Inimestel on lubatud viibida, korjata marju, seeni ja muid metsa kõrvalsaadusi ning pidada jahti kogu kaitsealal. Kaitsealal ei pesitse teadaolevalt liike, kelle soodsa seisundi tagamiseks on oluline kehtestada pesitsusperioodiks liikumispäringuid. Inimeste viibimine ja metsasaaduste korjamine ei kahjusta liikide ja koosluste soodsat seisundit. Muude metsa kõrvalsaaduste all peetakse silmas metsasaadusi (v.a seened ja marjad) nagu käbid, taimed, seemned, mille kogumine on lubatud. Tavaliselt puudub huvi nende massiliseks korjamiseks ja on vähetõenäoline, et see tekiks. Jahipidamine on jahiseaduse ja jahieeskirja alusel juba piisavalt reguleeritud. Seega oht kaitse eesmärkidele puudub.

Kaitsealal on sõidukiga ja maastikusõidukiga sõitmine lubatud järelevalve- ja päästetöödel, kaitse korraldamise ja valitsemisega seotud tegevustel ning kaitstava loodusobjekti valitseja nõusolekul teostataval teadustegevusel. Teistel juhtudel on sõiduki- ja maastikusõidukiga sõitmine keelatud, liiklemine väljaspool teid ja radu kahjustaks kaitseala neid väärtusi, mille kaitseks kaitseala on moodustatud. Valdavalt esinevad kaitsealal sõnajala kasvukohatüübi salumetsad, mis on tallamisõrnad. Kaitsealale ei jää ühtegi teed. Erisus on seatud järelevalve-

ja päästetöödele, kaitseala valitseja poolt kooskõlastatud ja korraldatavatele töödele, kaitse korraldamise ja valitsemisega seotud tegevustele ning kaitstava loodusobjekti valitseja nõusolekul teostatavale teadustegevusele, mis tulenevad looduskaitseaduse § 30 lõikest 3.

Kaitseala valitseja nõusolekul on lubatud kaitsealal telkimine. Kaitseala asub kõrvalises kohas ega ole regulaarselt külastatav. Juhuslikud telkimised, mida tehakse kooskõlastatult kaitseala valitsejaga, ei kahjusta Riidaja kaitseala kaitseväärtusi. Kooskõlastamine annab kaitseala valitsejale olulist infot, et hinnata kaitseala külastatavust ja suunata telkimine eemale kaitsealuste liikide kasvukohtadest.

2.5.2.2. Keelatud tegevused

Kaitsealal on keelatud majandustegevus, loodusvarade kasutamine, rahvaürituste korraldamine, uute ehitiste püstitamine, lõkke tegemine ning maaparandussüsteemide hoiutööd ja veerežiimi muutmine. Riidaja kaitsealal asuvad tallamistundlikud kooslused, mida suuremad rahvakogunemised võivad kahjustada. Seetõttu on keelatud rahvaürituste korraldamine. Teiste keelatud tegevuste eesmärk on tagada alal looduslik areng ja hoida ala inimtegevusest suhteliselt puutumatusena. Kaitseala väärtuseks olevad salumetsad esinevad märgadel muldadel, mille kuivendamine muudaks tugevalt koosluste arengut ebasoovitavas suunas. Lõkke tegemist ei lubata, sest kui lõkkekohti ei ole ette valmistatud, puuduvad selleks ka vastavad vahendid (lõkkepuud) ja vajalikku materjali hakatakse metsa alt valimatult koguma. Sellise tegevuse kumuleerudes avaldub kaitsealustele liikidele negatiivne mõju, mis väljendub mikrokliima muutumises. Kaitsealal ei ole kavas ka edaspidi lõkkekohti ette valmistada. Lisaks arvestati, et telkijatel võib lõket asendada priimuse.

2.5.2.3. Tegevuste kooskõlastamine kaitseala valitsejaga

Planeeritud tegevuste ühtivus kaitseala kaitse eesmärkidega sõltub konkreetsetest tingimustest ning vajab igakordset kaalutusotsust. Seetõttu on vastavalt looduskaitseaduse § 14 lõikele 1 mitmed tegevused lubatud vaid kaitseala valitseja nõusolekul. Ilma kaitseala valitseja nõusolekuta ei või muuta katastriüksuse kõlvikute piire ega kõlviku sihtotstarvet, koostada maakorralduskava ja teha maakorraldustoiminguid, kehtestada detailplaneeringut ja üldplaneeringut, anda nõusolekut väikeehitise ehitamiseks, anda projekteerimistingimusi või ehitusluba, rajada uut veekogu, mille pindala on suurem kui viis ruutmeetrit ning lisasõõta jahiulukeid.

Kaitseala valitseja ei kooskõlasta tegevust, mis kaitse-eeskirja kohaselt vajab kaitseala valitseja nõusolekut, kui see võib kahjustada kaitseala kaitse eesmärgi saavutamist või kaitseala seisundit. Kui tegevust ei ole kaitseala valitsejaga kooskõlastatud või tegevuses ei ole arvestatud kaitseala valitseja kirjalikult seatud tingimusi, mille täitmisel tegevus ei kahjusta kaitseala kaitse eesmärgi saavutamist või kaitseala seisundit, ei teki isikul, kelle huvides nimetatud tegevus on, vastavalt haldusmenetluse seadusele õiguspärasest ootust sellise tegevuse õiguspärasuse osas. Keskkonnaministeeriumil või Keskkonnaametil kui keskkonnamõju hindamise järelevalvajal on õigus määrata kaitseala kaitseks keskkonnanõudeid, kui kavandatav tegevus võib kahjustada kaitseala kaitse eesmärgi saavutamist või kaitseala seisundit.

Praktikas on tingimuste esitamine kõige enam kasutatav võte, millega välditakse kaitsealadel majandustegevuse kahjustavat mõju. Enamasti ei keelata tegevust, mis on kaitse-eeskirjas lubatud kaitseala valitseja nõusolekul, vaid püütakse kaalutusõiguse kaudu leida lahendusi,

kus tegevus ei kahjusta loodusväärtusi, saavutades looduskaitse ja arendushuvide ühitamise.

3. Menetluse kirjeldus

Kaitseala kaitse-eeskirja avalik väljapanek toimus 24. maist – 16. juunini 2010. a Keskkonnaameti Põlva-Valga-Võru regiooni Valga kontoris ja Põdrala Vallavalitsuses. Teade kaitseala kaitse-eeskirja avaliku väljapaneku kohta ilmus 31. mail 2010 Ametlikes Teadaannetes, 1. juunil 2010 üleriigilise levikuga ajalehes Postimees ning 18. mail 2010 ja 3. juunil 2010 kohalikus ajalehes Valgamaalane. Üleriigilise levikuga ajalehes Postimees ilmus teade Riidaja kaitseala moodustamise kohta algselt planeeritust kaks nädalat hiljem, mistõttu pikendati avalikustamise aega. Selleks saadeti uus teade ja avaldati uus teade kohaliku levikuga ajalehes Valgamaalane.

Looduskaitseaduse §-s 9 sätestatud kaitse alla võtmise menetluse käigus saadeti kaitsealal paikneva riigimaa haldajale RMK-le ja Põdrala Vallavalitsusele teade kaitse-eeskirja eelnõu avalikustamise, sh avaliku väljapaneku kohta. Lisaks saadeti avalikustamisteade Valga Maavalitsusele. Kirjale oli lisatud kaitse-eeskirja eelnõu ja piiriskeemi väljatrukk.

Vastavalt menetluskorrale küsiti RMK-lt 8. veebruaril 2010 arvamust Riidaja looduskaitseala kohta. Riidaja looduskaitseala välispiiri kohta RMK-l vastuväiteid ei olnud.

Valga Maavalitsus palus Riidaja looduskaitseala moodustamisel arvestada Valga maakonna teemaplaneeringuga „Asustust ja maakasutust suunavad keskkonnatingimused”. Looduskaitseala moodustamine ei ole teemaplaneeringuga vastuolus.

Põdrala Vallavalitusel Riidaja looduskaitseala kohta vastuväiteid ei ole.

Protsessi viibimise tõttu korraldati uus avalik väljapanek (19. novembrist –10. detsembrini 2012), mille kohta ilmus teade 16. novembril 2012 üleriigilises ajalehes Eesti Päevaleht, 15. novembril 2012 kohalikus ajalehes Valgamaalane ja 9. novembril 2012 Ametlikes Teadaannetes. Avaliku väljapaneku jooksul ei esitatud ühtegi ettepanekut.

4. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu koostamisel on arvestatud EÜ Nõukogu direktiiviga 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku taimestiku ja loomastiku kaitsest (EÜT L 206, 22.07.1992, lk 7–50).

EÜ Nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ ehk loodusdirektiivi artikli 2 lõike 1 kohaselt on nimetatud direktiivi eesmärk looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitsmisega kaasa aidata bioloogilise mitmekesisuse säilimisele EL liikmesriikide territooriumil. Loodusdirektiivi artikli 3 lõigete 1 ja 2 kohaselt luuakse Euroopa ökoloogiline võrgustik Natura 2000, mille loomisse annab oma panuse iga liikmesriik võrdeliselt sellega, mil määral tema territooriumil leidub loodusdirektiivis nimetatud looduslikke elupaigatüüpe ja liikide elupaiku. Vabariigi Valitsuse 5. augusti 2004. a korralduse nr 615 „Euroopa Komisjonile esitav Natura 2000 võrgustiku alade nimekiri“ lisa 1 punkti 2 alapunktiga 539 on Natura 2000 võrgustiku loodusalaks esitatud Riidaja loodusala, mis hõlmab endas Riidaja looduskaitseala. Seetõttu tuleb Riidaja looduskaitsealal tegevuse kavandamisel hinnata selle mõju kaitse-eesmärkidele, arvestades Natura 2000 võrgustiku alade suhtes kehtivaid erisusi.

Riidaja loodusala on kinnitatud Natura 2000 võrgustiku alaks Euroopa Komisjoni otsusega 2013/27/EL, 16. novembrist 2012, millega vastavalt nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ

võetakse vastu boreaalses biogeograafilises piirkonnas asuvate ühenduse tähtsusega alade kuues ajakohastatud loetelu (teatavaks tehtud numbri C(2012) 8229 all, ELT L 24, 26.01.2013 lk 464–642).

5. Määruse mõju ja rakendamiseks vajalikud kulutused

Määruse mõju on positiivne loodus- ja elukeskkonnale, aidates looduskeskkonna säilitamisega kaasa inimeste põhivajaduste ja elukvaliteedi tagamisele. Määrus aitab paremini tagada piirkonna metsaelupaikade kaitset. Kehtestatav kaitsekord arvestab ala eesmärgiks olevate väärtuste kaitse vajadusi ja selle rakendamine tagab nende säilimise.

Uue kaitse-eeskirja kehtestamine aitab kaasa rahvusvaheliste kohustuste täitmisele, seega on mõju välissuhetele positiivne. Looduse mitmekesisuse ehk elurikkuse säilitamise ja suurendamise vajaduse sätestavad nii Euroopa 2020 kui ka Ressursitõhusa Euroopa tegevuskava. Sellest tulenevalt on elurikkuse vähenemise peatamiseks ja taastamiseks kinnitatud EL elurikkuse strateegia aastani 2020 (KOM(2011)2441), mis seab liikmesriigile konkreetsed ja mõõdetavad eesmärgid elurikkuse (liikide ja elupaikade seisundi) parandamiseks aastaks 2020. Kinnitatav õigusakt toetab otseselt toodud eesmärkide saavutamist.

Määruse jõustumisel puuduvad olulised mõjud sotsiaalvaldkonnale, riiklikule julgeolekule, majandusele, regionaalarengule ja riigiasutuste ning kohaliku omavalitsuse korraldusele. Määruse jõustumine ei too kaasa uute organisatsioonide moodustamist.

Vastavalt looduskaitseaduse §-le 20 võib riik kokkuleppel kinnisasja omanikuga omandada kinnisasja, mille sihtotstarbelist kasutamist ala kaitsekord oluliselt piirab, kinnisasja väärtusele vastava tasu eest. Riidaja looduskaitsealal eramaid ei ole, seega maa omandamise kulusid riigi eelarvest ei teki.

Vastavalt maamaksuseaduse §-le 4 kaasneb määruse jõustumisega kohaliku omavalitsuse maamaksutulude mõningane vähenemine. Maamaksuseaduse § 4 lõike 3 kohaselt hakkab maamaksusoodustus kehtima kaitse-eeskirja jõustumisele järgneva aasta 1. jaanuaril.

Maamaksuseaduse § 4 lõike 1 punkti 1¹ kohaselt kaitsealade sihtkaitsevööndi maalt maamaksu ei maksta, mistõttu jääb Põdrala vallal saamata 81,62 eurot.

6. Määruse vaidlustamine

Käesoleva määruse üldkorraldusele ehk haldusakti tunnustele vastavat osa on võimalik vaidlustada, esitades halduskohtumenetluse seadustikus sätestatud korras kaebuse halduskohtusse. Määruses on üldkorralduse regulatsioon suunatud asja (kinnistu) avalik-õigusliku seisundi muutmisele, hõlmates eelkõige asja kasutamist ja käsutamist reguleerivaid sätteid. Seega vastavad määruses üldkorralduse tunnustele sätted, millest tulenevad kinnisasja omanikule või valdajale õigused ja kohustused on konkreetse kinnisasjaga tihedalt seotud ning puudutavad kinnisasja kasutamist või käsutamist. Halduskohtumenetluse seadustiku § 46 lõike 1 kohaselt võib tühistamiskaebuse esitada 30 päeva jooksul kaebajale haldusakti teatavaks tegemisest arvates ja sama paragrahvi lõike 5 kohaselt kaebuse haldusakti õigusvastasuse kindlakstegemiseks kolme aasta jooksul haldusakti andmisest arvates.

7. Määruse jõustumine

Käesolev määrus jõustub kümnendal päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist.

8. Eelnõu kooskõlastamine

Eelnõu on kooskõlastatud teiste ministeeriumidega eelnõude infosüsteemi EIS kaudu. Ministeeriumid, välja arvatud Põllumajandusministeerium, on kooskõlastanud eelnõude infosüsteemis EIS eelnõu vaikimisi. Vabariigi Valitsuse reglemendi § 7 lõike 4 kohaselt, kui kooskõlastaja ei ole sama paragrahvi lõigetes 1–3 sätestatud tähtaja jooksul eelnõu kooskõlastanud või jätnud seda põhjendatult kooskõlastamata, loetakse eelnõu kooskõlastatuks. Põllumajandusministeerium on eelnõu kooskõlastanud märkusega, 09.07.2013 kiri nr 4.1-2/6015-1 (EIS toimik 13-0871). Põllumajandusministeerium teeb ettepaneku jätta eelnõu § 6 lõike 1 punktist 6 välja sõnad „maaparandussüsteemide hoiutööd ja”, kuna moodustataval looduskaitsealal ei paikne maaparandussüsteemi ning eelnõu sama lõike punkti 4 kohaselt on keelatud kaitsealal uute ehitiste püstitamine (see välistab uue maaparandussüsteemi rajamise). Kuigi ajalooline katastrikaart näitab ala idaservas (kvartalisihhi ääres) kraavi on Põllumajandusministeeriumi ettepanekuga arvestatud, kuivõrd tegevus on endiselt keelatud looduskaitseaduse § 30 lõike 4 punktist 1 lähtuvalt. Eelnõust on § 6 lõike 1 punkt 6 välja jäetud.

Keit Pentus-Rosimannus
Keskkonnaminister